

tafsital. Nu vil jeg først bede ærede Medlemmer efterse, ikke nu, men ved Leilighed, naar de læse Tidenden, Tillæg A. for ijsor, og de ville da i Anmærkningerne eller Bilagene til Sværnsloven finde, at, naar vi ikke drage Veieindtagten fra — derom er den høitærede Minister og jeg enige — komme vi til det Udgangspunkt, at med de nugældende Lønninger var Udgiften til Flaaden paa Finansloven for 1879—80 4,324,000 Kr. Lager man dernæst det foreliggende Budget i Gaanden, vil man finde et Beløb af 6,575,000 Kr., og det er ikke Fantafital, det er ganske simpelt, saaledes som det staar der, og er altsaa ikke Noget, der er hentet af Luften, men staar i Ministerens Budget. Drages derfra paa § 23 det haade af Ministeren og mig angivne Beløb af 965,000 Kr., faae vi tilbage 5,610,000 Kr., og naar vi saa yderligere, hvad ogsaa Ministeren og jeg ere enige om, fradrage de 500,000 Kr. til Nybygninger, komme vi til et Beløb 5,110,000 Kr. Naar den høitærede Minister siger, at jeg snart har trukket fra, snart lagt til de manglende Nummere, saa er jeg stadig gaaet ud fra Budgettet og har derunder indbefattet de 100,000 Kr. til Lønninger, der ville komme til, naar Loven er fuldt ud gennemført, thi jeg holder mig til Budgettet og tænker mig, at Loven er gennemført paa det Punkt. Naar vi altsaa sammenligne det Udgangspunkt, den høitærede Minister tog ijsor i sine Beregninger, det vil sige 4,324,000 Kr., med det Punkt, vi ere komne til ved de Tal, der staa her — og den ærede Ordsfører kan ikke hjælpe sig med Forklaringer om noget Fremtidigt, Tallene staa her — saa faae vi 5,110,000 Kr., og Forskjellen mellem de to Tal bliver altsaa 785,000 Kr. Vi kunne tale om, hvorfra de komme, og hvorfor de gaa, men Tallene ere rigtige, Enhver kan læse sig dem til, de ere fixerede. Nu sagde den høitærede Minister — og det tror jeg navnlig er det, der har givet ham Anledning til at komme med andre Forklaringer til enkelte Poster, og forskjellige Afdrag og Forhøielser og deslige, som jo ikke forandre en Løddel af, hvad jeg har sagt — at det Resultat, vi fremsatte, fremkommer navnlig derved, at vi ville trække 405,000 Kr. fra det beregnede Beløb af 5,110,000 Kr., men det have vi ikke sagt. Vi sige, at saafremt Beregningerne have været holdbare ijsor, det vil sige: de Beregninger, der kom frem ved anden Behandling — thi derefter have vi taget det —, maatte disse 405,000 Kr. have været fradragne, da først havde man naaet det samme Beløb, som ijsor var paaregnet. Vi have ikke sagt, at det ubelukkende var Ministerens Beregninger, det var ogsaa Udvalgets, og de ere komne frem fra den ærede Ordsfører, der ogsaa er Ordsfører idag, og af ham fixerede haade skriftlig og mundtlig. Men da vi meget vel aner kjende, at de ikke ere rigtige, og at flere Ting, der ikke ere tagne med, nødvendig maatte komme med,

er det meget naturligt, at man siger til os: Ja, naar I beregne Forhøielsen efter Betænkningen ijsor til 379,000 Kr., passer det ikke, det er 400,000 Kr. eller 430,000 Kr. eller 446,000 Kr. Det vedkommer imidlertid ikke os i den Stilling, vi indtage. Der eksisterer en Forskjel af 785,000 Kr. mellem det Standpunkt, hvorpaa Finansloven for 1879—80 stod, og det, der foreligger nu. Om man vil henføre det til de direkte eller indirekte Følger af Sværnsloven, eller om man vil knibe Forskjellen noget ned, maa jeg overlade til de Sagkyndige. Hvorledes man vil dele de 785,000 Kr. mellem disse to Parter, vedkommer ikke os; vi holde os kun til Tallene, vi kjende ikke saaledes Forudsætningerne for den nye Lov, at vi for Nieblirket have villet paatage os noget Ændringsforslag. Naar den ærede Ordsfører spurgte, hvorfors vi ikke have stillet positive Ændringsforslag, saa siger jeg, at det betegner ganske vor Stilling: Vi ville ikke forstyrre de Herrer i ved en Afgjørelse at komme til at vise, hvormeget deres Flaadelov kommer til at koste; den Ledelse ville vi paa ingen Maade tage fra dem; de skulle faae Lov til at faae det Tal vedtaget, som Flaadeloven efter den nye Ordning angiver, og derfor interesserede det Spørgsmaal os ikke undtagen forsaavidt vi uden Skruper kunne tiltræde disse Nedsættelser, thi der maa kunne nedsættes. Altsaa det Spørgsmaal, den høitærede Minister omtalte, om der var nogle Tusinde Kroner mere ijsor ved tredie Behandling, der vare lagte til som Udgift, interesserede os ikke i den Beregning, thi saa gaar det over paa den Side og ikke paa den anden; det er kun de 785,000 Kr. som Hovedsum, der interessere os. Det interesserede os heller ikke, at den høitærede Minister absolut vil have de 785,000 Kr. nedsatte med de 40,000 og de 39,000 minus 13,000, altsaa tilsammen 66,000 Kr., han omtalte. Kan det komme ned ved tredie Behandling, kommer det ned; vi have ikke taget det med her, og man kan ikke forlange, at vi skulle tage Hensyn til den Slags Beregninger, der kunne komme frem under Forhandlingerne. Jeg har udtrykkelig nævnt det Samme som den høitærede Minister, at der bliver 40,000 Kr., som han har beregnet sig for Massinfolks Arbeidskraft. Jeg veed imidlertid ikke, om den høitærede Minister endnu har faaet det saaledes theoretisk regnet ud, at det holder Stik, men ialtsald maa Ministeren ikke forlange, at vi under Forhandlingen skulle tage vort Udgangspunkt i Ændringsforslag; det er langt fastere at tage sit Udgangspunkt i Budgettet og notere Muligheden af saadanne Nedsættelser, hvad jeg ogsaa gjorde før. Viser det sig, at de 40,000 Kr. kunne vedvarende nedsættes, faae vi istedetfor 785,000 Kr. 745,000. Altsaa mellem den høitærede Minister og mig er det, naar man vil efterse Tallene, ikke anden Forskjel, end at Ministeren vil bevise, at af de 785,000 Kr. eller, om han ønsker det, af de